

ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΑ ΜΕ ΦΟΡΟ-ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΙΣΟΝ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης της χώρας μας με τους δανειστές έχει αναδειχθεί ως μείζον ζήτημα για την επίτευξη συμφωνίας το θέμα της δημιουργίας και του ύψους των πρωτογενών πλεονασμάτων. Η δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων για την οικονομία, αποτελεί ένα ου-

σιαστικό μακροοικονομικό μέγεθος, που είναι κρίσιμο για την ανάπτυξη της χώρας. Και τούτο έχει αναδειχθεί άμεσα ή έμμεσα στο δημόσιο διάλογο, αφού η σχετική συζήτηση για το θέμα επικεντρώνεται τελικά στο ύψος των πρωτογενών πλεονασμάτων και όχι στο σχηματισμό τους, τον οποίο πλέον δεν αμφισβητεί κανείς. Ουσιαστικά, η πλειοψηφία του πολιτικού φάσματος παραδέχεται το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών διέρχεται και στηρίζεται στην επίτευξη (υψηλών) πρωτογενών πλεονασμάτων, για να μπορέσουν επιτέλους να χρηματοδοτηθούν εσωτερικές ανάγκες (συνολική λειτουργία του κράτους, πληρωμή μισθών, συντάξεων κλπ) αλλά και οι εξωτερικές μας ανάγκες, που δεν είναι άλλες από τη χρηματοδότηση ενός μέρους του υπέρογκου χρέους της πατρίδας μας.

Όμως, απ' ό,τι φαίνεται ο σχηματισμός του πρωτογενούς πλεονάσματος, αντί να γίνει με την υγιή φορολόγηση της ανάπτυξης, θα σχηματισθεί με τη στρεβλή απόφαση της φοροεπιδρομής σε επιχειρήσεις και πολίτες.

Είναι φανερό ότι εκτός από την παντελή απουσία σχεδίου για έξοδο από την κρίση, η κυβέρνηση έχει χάσει παντελώς την επαφή της με την κοινωνία και τις επιχειρήσεις. Η σχεδιαζόμενη φοροεπιδρομή αποδεικνύει ότι το κράτος δεν θέλει ν' αλλάξει και για να επιβιώσει βρίσκει διαρκώς τα ίδια θύματα: τις υγιείς επιχειρήσεις και τους συνεπείς πολίτες.

Παράλληλα, ακολουθεί λάθος δρόμο εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών: αντί να περιορίσει το σπάταλο και αντιπαραγωγικό κράτος, συντηρεί, για προφανείς λόγους, την υπάρχουσα δομή, η οποία και ιστορικά έχει κλείσει την κύκλο της.

Η εμμονή στα μέτρα φοροεπιδρομής με βεβαιότητα θα αυξήσει κατακόρυφα την ανεργία, αφού οι επιχειρήσεις που θα κληθούν να καταβάλουν τους νέους φόρους, αδυνατούν να το πράξουν, και αν δεν κλείσουν, σίγουρα θα περιορίσουν δραματικά τις δραστηριότητές τους.

Αυτό που χρειάζεται επειγόντως ο τόπος είναι η ανάπτυξη. Ανάπτυξη με υλοποίηση επενδύσεων, σε ένα περιβάλλον μακροοικονομικής σταθερότητας, με απλή και ξεκάθαρη νομοθεσία που αφορά την επιχειρηματικότητα, χωρίς αντιφατικές διατάξεις, με την αποκατάσταση του διαλόγου ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους παραγωγικούς φορείς, με μια βιομηχανική πολιτική που θα έχει ως στόχο τη δημιουργία και λειτουργία νέου παραγωγικού μοντέλου για την ελληνική οικονομία, με τον εξορθολογισμό, και, τελικά τη μείωση του λειτουργικού κόστους για τη βιομηχανία και με κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο πολιτικής, που θα καταλήγει στη δημιουργία νέων και βιώσιμων θέσεων εργασίας.

Σε κάθε περίπτωση, πολίτες και επιχειρήσεις είναι υπερφορολογημένοι τα τελευταία χρόνια. Για τη δημιουργία πλεονασμάτων αυτό που απαιτείται δεν είναι η εκ νέου υπερβολική φορολόγηση των πάντων, αλλά, η άρση της αβεβαιότητας για το μέλλον και η δημιουργία συνθηκών για την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Άλλωστε, άλλα περιθώρια λήψης μέτρων επιπλέον φορολόγησης δεν υπάρχουν.

Πρωτογενή πλεονάσματα με φοροεπιδρομή, δεν συμβαδίζουν και συνιστούν προφανές αδιέξοδο.

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος